

[Kjeld Olesen.]

det drejer sig om at slå sig op som et arbejderparti. Det er klart, at det går os noget på, ikke på grund af konkurrencen, men fordi vi mener, at der dog må være grænser for, hvor vidt man kan tillade sig at gå. Her kalder man sig et arbejderparti. Jeg vil bare lige i et par punkter gøre opmærksom på, hvad det er for et »arbejderparti«, der er tale om.

Det er et »arbejderparti«, der har gjort sig mange anstrengelser for at få skabt en borgerlig blok med partier her til højre – tag bare frierierne til partiet venstre.

Det er det »arbejderparti«, der har støttet samtlige forslag imod faglige organisationer, støttet forslaget om forbud mod aftaler, der sikrer organiseret arbejdskraft, støttet forslaget, der går ind for forbud mod at udgive politisk presse, støttet forslaget, der skal ramme faglige demonstrationer.

Det er det »arbejderparti«, der er gået imod den nye arbejdsmiljøreform. Man snakkede om klynkeri fra arbejdernes side, man snakkede om, at det gik ud over erhvervslivet. Det er det »arbejderparti«, der er gået imod alle forbedringer til arbejdsløse, 26 ugers reglen osv. osv.

Det er det »arbejderparti«, der har foreslået a-kasserne overført til staten. Her er staten altså ikke nussere mere, her kan staten klare den opgave. Det er det »arbejderparti«, der har foreslået dagpengene sat ned til det halve. Det er det »arbejderparti«, der har foreslået, at ATP skal konfiskeres, altså de midler, som lønmodtagerne har været med til at betale.

Det er det »arbejderparti«, der fører en hetz imod 100.000 postbude, lærere, jernbanearbejdere, sygehjælpere, HK-medlemmer osv. osv. Over 100.000 skal fyres i 1976-77. Det er alt i alt det »arbejderparti«, hvis politik går ud på at give disse 100.000 arbejdsløse halv understøttelse i forhold til i dag. Og det er det »arbejderparti«, hvis indkomstpolitik går ud på uændret forlængelse af overenskomsterne og afskaffelse af den automatiske dyrtidsregulering – det værn, som først og fremmest kommer de lavtlønnede til gode.

Oveni kan så lægges en lang række andre punkter, når det drejer sig om uddannelsesstøtte, når det drejer sig om arbejdsmarkedsuddannelsen, specialskoleuddannelsen, efterskoleuddannelsen, omskolingsuddannelsen.

Jo, det er et »arbejderparti«, der her er tale om. Jeg kunne blive ved, og vi skal også blive

ved. Det indbyder situationen til, og hr. Glistrup – kan jeg love for – skal vide, at det vil vi gøre.

Denne debat er den første, vi har efter augustforligets indgåelse, og den første i denne nye folketingssamling. Vi skal nu i den kommende tid føre mange af forligets punkter ud i livet, og allervigtigst er vel, at – jeg var lige ved at sige – hele samfundet skal leve op til det, der er målsætningen med augustforliget. Vi finder derfor, det er temmelig afgørende, at vi ved denne start af folketingssamlingen sørger for, at der ikke kan være nogen tvivl om, at et flertal i dette folketing er indstillet på at føre dette augustforlig videre, og derfor skal jeg på vegne af socialdemokratiet, det radikale venstre, kristeligt folkeparti, det konservative folkeparti og centrum-demokraterne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget bekræfter sin beslutning om indkomstpolitik af 20. august 1976, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Jeg har fået opfordring fra et parti til at udsætte mødet. Det plejer vi at gøre, men jeg henstiller, at man i hvert fald ikke beder om yderligere udsættelse, for ellers må jeg overveje at udsætte mødet i det hele taget, så vi ikke kan gøre det færdigt i aften.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet.

Mødet genoptages kl. 20.15.

Mødet udsat kl. 19.46.

Mødet genoptaget kl. 20.15.

Forhandlingen genoptoges.